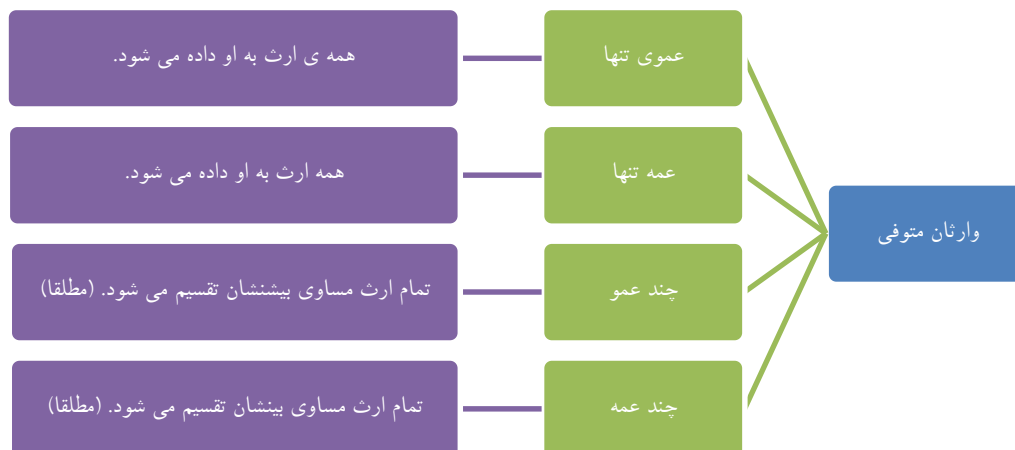

جلسه سیزدهم

ارث اعمام و احوال و اولادشان

مسئله اول

نکته اول:

نکته دوم:

نکته سوم: در مورد خویشاوندان پدری، ارث به گونه ای تقسیم می شود که در بحث اخوه گذشت.

(گفته شد که خویشاوند ابوینی تنها مانع ابی است و نه امی. و وقتی ابوینی یا ابی با امی جمع شوند، اگر امی یک نفر باشد یک ششم و اگر چند نفر باشد یک سوم به آنها داده شده و مساوی بینشان تقسیم می شود. سپس باقی مانده را به ابوینی یا ابی ها می دهند که متفاوت بر حسب مذکر و مؤنث بینشان تقسیم می شود.)

مسئله دوم

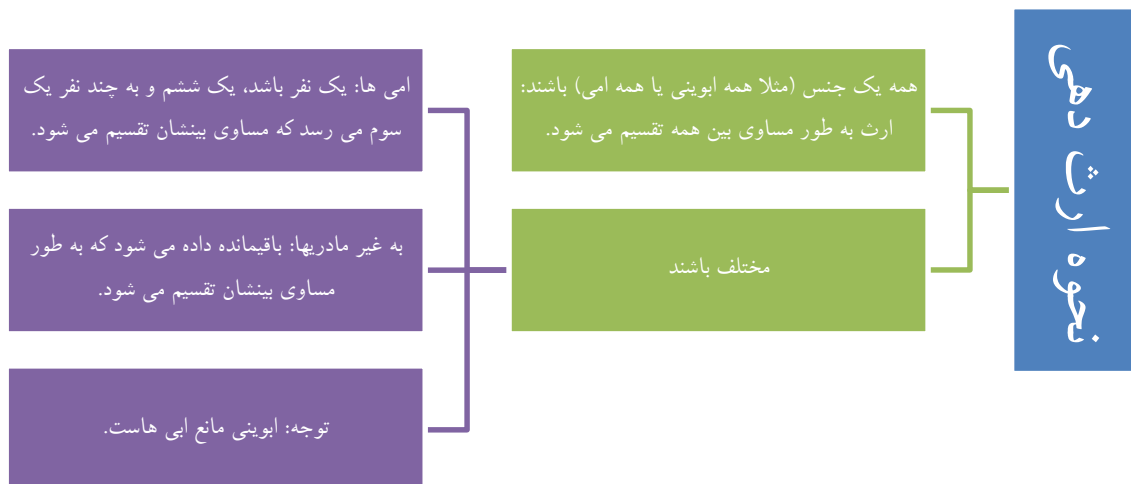
اگر متوفی یک عموی مادری، یا یک عمه مادری داشته باشد، به همراه خویشاوند پدری، به عمو یا عمه مادری یک ششم می رسد.

اگر این عمو و عمه مادری، چند نفر باشند، یک سوم به آنان می رسد که به طور مساوی بین خودشان تقسیم می کنند.

بقیه یک ششم یا یک سوم به خویشاوندان پدری می رسد. اگر یک نفر باشد همه باقیمانده را به او می دهند، و اگر چند نفر باشند، به طور متفاوت بین مذکر و مؤنث تقسیم می شود.

مسئله سوم

اگر ورثه متوفی، دایی و خاله باشند:

نکته: دلیل تقسیم تساوی در بین خویشاوندان غیر مادری ان است که انتساب آنها از طریق مادر میت است.

مسئله چهارم

۱. وقتی اعمام (عموها و عمه ها) و احوال (دایی ها و خاله ها) با هم جمع شوند:

به احوال یک سوم می رسد [اگر چه یک نفر و مادری باشد] و به اعمام دو سوم می رسد.

٢. دليل مطلب فوق آن است كه هر كسى بايد سهم كسى را ببرد كه از طريق او به ميت مرتبط است. و سهم خواهر نصف برادر است. دايي يعنى كسى كه از طريق خواهرش به ميت مى رسد و عمو يعنى كسى كه از طريق برادرش به ميت مى رسد.

٣. دليل ديگر رواياتى است كه در اين باب آمده است.